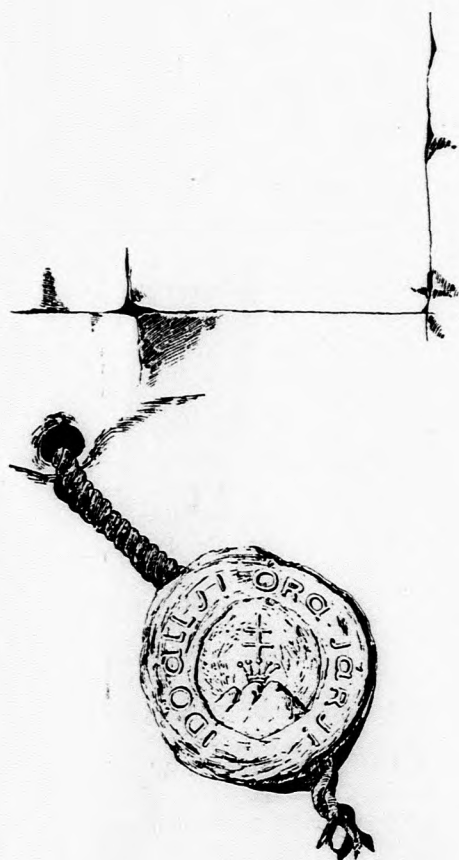

ELŐKELŐ:
:VILÁG

• HETENKÉNT MEGJELENŐ FOLYÓIRAT.
• A MAGYAR NEMES-TÁRSASÁG SZÁMÁRA.

ELŐKELŐ VILÁG

hetenkint (szerdán) megjelenő szépirodalmi és társadalmi folyóirat a magyar nemes társaság számára.

Előfizetési ára: Egész évre 16.— Egyes szám —.40	Szerkeszti és kiadja: Lengyel Gizella.	Szerk. és kiadóhivatal: BUDAPEST, VII. ker., István-út 40. sz.ár.
--	---	---

Sport.

Ischlben e hó 13-án tartották meg az első udvari vadászatot. Részt vett benne Ő felsége, Paar gróf főhadsegéd, Dietrichstein herceg és Wesseli szárnysegédek, Dittel kapitány, Kerzli udvari orvos és Lederer báró, kamarai előljáró. — Az indulás Mitterweisenbachba délután 2 órakor volt s a visszatérés este 7 órakor történt. Ő felsége 3 him és 1 nőtény szarvast lőtt.

A karlsbadi lóversenyek hetedik napja július 12-én volt. A főfigyelem mindenesetre a 20.000 koronás karlsbadi díj felé terelődött. A győztes báró Springer Mindegy-je lett, melyet Buttlers I. idomitott és Hyams lovagolt. Ebben a futamban második lett Szemere háromméves Sobrija; harmadik báró Königswarter Felemása, könnyen félhosszszal nyerve.

A hárommévesek eladó handikapja győztese Mauthner Duberry-ja volt. Második Springer G. Arankája, harmadik Hold E. Jeromje. A győztesre nem volt ajánlat.

A kétévesek eladóversenye, mely 2000 koronát adott a győztesnek, jobban sikerült, mert a győztest gróf Orssich P. Baedeker-jét 2500 koronáért megvásárolták.

Ebben a futamban második lett Szemere Tartom-ja, harmadik gróf Lamberg Cheer-je. A negyedik verseny „Preis von der alten Wiese“. Gátverseny. 5000 koronát adott a győztesnek, mely a százbereki ménesből került ki, Táblabiró. Idomitotta Fries, lovagolta Hesp. Második lett Baltazzi Golden lockja, harmadik Rohonczy Bosszu-ja. Az ötödik verseny a Mühlbrunn handikapja volt 5000 korona díjjal. Ismét a százbereki ménesből került ki a győztes. Façon, idomitotta Fries, lovagolta Slack. Második lett Mauthner Sarkantyú-ja, harmadik Dreher A. Dogmája küzdelem után nyerve félhosszszal, 5 hosszszal harmadik.

Az utolsó a kétévesek nyeretlenek versenye volt. A győztes báró Springer Galbája volt, melyet Buttlers idomitott és Hyams lovagolt. Könnyen nyert két hosszszal. Másodiknak jött be a féltoronyi ménes Parole-ja. Harmadik lett báró Königswarter Repülj-e.

A nyolcadik napon nagyon győnge sportja volt a lóversenynek. Minden futamban kis mezőny állott a sporthoz, az eredmény pedig nem igen egyezett meg a nyilvános formával.

Legnagyobb meglepetés volt a Neleus győzelme a kétévesek handikapjában. — Összesen három ló futott: Philosoph, Azért is és Neleus a legelhanyagoltabb ló s ez utóbbi lett a győztes. A megnyitó verseny a kétévesek eladó handikapja volt. Elsőnek Tilos jött be, ezt követte a Dóni kozák és Mari Diamond, futottak még Beg Pardon. A győztesre nem volt ajánlat.

A Hans Heilling-díj 5000 korona volt. Elnyerte Ma foi. Utána érkezett Monza, Da Capo és Tiamo. A győztest megvette Koznierovszky I. 6200 koronáért.

A Tepli-díj, Állam-díj 5000 korona. Első lett Blaskovits Charmer-je. Követték Pécsy Garciája, Szemere Facois-ja és Springer Második-ja.

A Hirschsprung steeple-chasse 10.000 koronát adott a győztesnek. Buda nyerte el, második lett Puritaner, harmadik Triole.

A háromméves nyeretlenek versenyében a győztes Iturdik lett, lovagolta Adams, küzdelem után nyakhosszszal nyerte el a pálmát.

A kilencedik napon záródott a verseny. Mint utolsó napon a 30.000 koronás kétévesek díja került döntésre.

A 30.000 koronás díjat Königswarter báró Don Diego nevű lova nyerte meg Tarantella és Nézz reám ellen.

ELŐKELŐ VILÁG

Szerkeszti és kiadja: LENGYEL GIZELLA.

Magyar fürdők.

— Nyári feljegyzések. —

Siófokon jó dolguk van a fogadósoknak. Annyi vendégük van, hogy új vendéget már nem fogadhatnak be. Ezer—ezerkétszáz koronás szezonlakások tömve vannak és tömve voltak már a szezon elején gazdag budapestiekkel, úgy, hogy a később érkező bécsieknek vissza kellett fordulniok, mert lakást nem találtak a Balaton mellett.

Gyűléseznek a fürdők szubvencionálása miatt az illetékes fórumok, holott a szubvencióra semmi szükség, mert a kinek egy értékesíthető gyógy-, avagy luxusfürdőt adott az Isten, az tegyen befektetést és lesz jövedelme állami szubvenció nélkül. Ha pedig szegény emberé az a bizonyos értékesíthető fürdőtelep, azt vegye meg az állam és az majd talál rá — befektetésével — érdemes bérlőt, a ki pénzt vet, hogy pénzt arasson, mint az eléggé be van bizonyítva Herkules-fürdőnél, Fenyőházánál és az állam tulajdonát képező fürdőinknél, hogy milyen szezon-aratásokat vágnak zsebre.

Mert a magyar fürdők közül sokan még mindig nagyon hátul kullognak az európai híri és európai komforttal berendezett fürdőkhöz hasonlítva. Ám árak tekintetében versenyeznek velük, sőt felül is mulják őket, hisz arra való a magyar publikum, hogy kiraboltassék.

Nyájas olvasó, ha vonatra ültél és Lucsivnára elutaztál, mindenféle komfortot megtalálsz, a mi nyári üdülésedhez szükséges, hegyeket és völgyeket találsz, fákat és bokrokat, ám, ha szemed betűt óhajtana látni, avagy a világ eseményei után érdeklődnél, — hiába óhajtoznál, hiába vágyakoznál: az előzékeny fürdőigazgatóság ujságot elvből nem hozat. Minek is az? A fürdővendég a fentebb elsorolt szórakozásokban úgy is elszórakozhatik, a míg megkékül, a mint Budapesten mondani szokták.

Avagy Thurzófüreden — kedves olvasó — friss hegyi levegőt is találsz, számlát is és számlákat is, de a kerekvilágon egyebet semmit.

Való, hogy a szubvencióra borzasztóan reászorul az a nagybirtokos-család, a ki e fürdőhelyek tulajdonosa. Minek áldoznának a fürdőkre? Majd jön az állam és teli marokkal szórja a szubvenciót!

Reméljük, hogy az állam még se lesz egészen bolond.

Ellenben, ha az állam megvásárolná mindazokat a gyógyfürdőket, a melyek a megvásárlásra valóban érdemesek, akkor az állam kezelni is tudná a fürdőket és alkalom nyílnék arra, hogy a magyar fürdőkön szegény emberek is keressenek gyógyulást.

Vannak magyar fürdők, a hova méltán özőnlik a közönség. A közönség, ha megismerkedett a fürdővel és a fürdőnek intézőségével, bizony felkeresi azt, még akkor is, ha nem is magában a fürdőhelyen lakhatik, hanem csak a szomszédságában. Így van az például Hévvizzel, a melyiknek fürdővendégei javarészt Keszthelyen laknak, — miután lakást már nem találtak a fürdőhelyen. Bozsay Pál Hévviz bérlője és hogy meg van vele elégedve a közönség, azt mutatja a fürdőt látogatók nagy száma.

Hévviznek világhírű gyógyhatása van mindenféle reumatikus bajokkal szemben. Hihetetlen — csodaszámba menő — gyógyulások történtek már itt.

Fenyőházát már fentebb említettük, a hol Jahn Nándor bérlő működik. A legszebb magyar fürdők közé tartozik. Előkelő vendégei sorában szerepel a kultuszminiszter is.

Trencsén-Teplicen, minden magyar fürdőt megelőzve, a reumatikus betegségeknek új gyógymódját találták ki. Lovag Heinrich igazgató — a legelőzékenyebb és leggalánssabb úri emberek egyike, a kívül utazásainkban találkoztunk — úri vendégszeretettel vezeti a fürdő ügyeit. A híres fürdőhelyet a bajor- és németországi publikum nagy számban keresi fel. Trencsén-Teplic magántulajdon, ám komfort és elegancia tekintetében a legelső magyar fürdők közé tartozik.

Stubnya az írók aziluma nyári szezonban. Zarkóczy Tivadar fürdőbiztos minden tekintetben azon van, hogy a sajtó munkásai jól érezzék magukat e gyönyörű fürdőhelyen. Stubnya különben sem drága fürdő, ám az író-népek még kedvezményekben is részesülnek. A jeles fürdőbiztos egyike azon derék férfiaknak, a kikre a toll munkásai mindig szeretettel gondolnak.

Valamennyi fürdő között Pöstyén az, a melyik komfort és kényelem dolgában a legelső. Ötven éves bérlet ez a hely és a befektetett tőke bizony busásan kamatozik. A rómaiak pazar és klasszikus fényezésére emlékeztet itt minden. A remek Pöstyén világhírű ma.

Nyári feljegyzéseinket alkalomadtán folytatjuk. Most csak annyit jegyzünk meg, hogy az állami szubvencióra semmi szükség nincsen. Az állam felesleges kiadásokat venne a nyakába és a gyógyfürdők ügyét se mozdítaná vele előbbre.

—la.

Csillag nélkül.

Irta: Dr. Gróf MATUSKA LÁSZLÓ.

Ha kinos, lázas éjszakákon
Szememtől messze fut az álom,
És hosszú sorral elébem lép
Minden gyötrelmes, ijesztő kép, —
Semmi fény, de annál több árny,
Benne vigaszt adó csupán
Egy golyó, egy sötét, hideg sir;
— Csendül a dal, fáradt ember dala:
»Lehullott a reménységem csillaga.«

Ha kinos, lázas éjszakákon
Virág nélküli ifjúságom
Gondolatja bánt s eszembe jő
A rideg jelen, sivár jövő,
A késő önvád sulya, terhe,
S hogy senki sincs, a ki szeretne;
A végtelen elhagyatottság:
— Csendül a dal, fáradt ember dala:
»Csillag nélkül oly sötét az éjszaka.«

Kaldokló romantika.

Irta: BERKES IMRE.

Fábián a negyedik emeleten lakott egy sötét szurdékban a „Kolostor“-utcában. A háziasszonya igen jól emlékezett még V. Ferdinánd viselt dolgaira, de aztán megakadt a szabadságharcnál s a jelenről mit sem tudott. Csak azt, hogy a lakója nem fizet, részeges, lármás, nem is hívta másképen, csak vadembernek, a ki vadabb Hurbán-nál és az oláh lázadóknál. Fábián, a ki szerette a tréfát, az öreggel is jó lábon élt, valamint unokájával, a kis Blankával, mellette forgolódván a szűk konyhában, a míg az öreg szellőztetett és a szurdékot rendbe hozta. Ott szárogatta Fábián a friss kenyeret a tűzhelyen reggelenként, mert a puha kenyér hamarabb fogy s a gyomor rossz barát mindörökkön üres zseb mellett is. Mindig volt kenyér a háznál, ha száraz is, a mely a szomszéd pék boltjából került, a hol a vén, kopott diák hitelbe is vásárolt.

— Jó, jó öregem, ma bizonyosan fizetek, este összeszámolunk, nana, most ne mondja meg, mennyivel tartozom, majd este, akkor mindent felsorolhat, még a petroleumot és a vikszet is. Aztán szó leszen még V. Ferdinándról és a gombócokról, mert tudvalevőleg Ferdinánd igen szerette a gombócot...

— Vad ember, vad... dörmögte az öreg asszony és tovább takarított.

Fábián indulófélben felborzolta cigányos nagy haját s már ki akart surrani, a mikor Blanka, a szende leány, megrántotta kabátját:

— Fábián... Nem haragszik?

— Az Istenért Blanka, csak gyorsan mondja, mit akar, ne kinozzon.

— Tudja, hogy ma nagyanyának születésnapja van?

— Nem. Hányadik?

— Nyolcvankettedik...

— Na jó. Igaz; tavaly selyemkendővel leptük meg közösen, az idén...

— Gondoljon ki valami okosat.

— Megvan. Megveszem neki V. Ferdinánd arcképét.

Azzal csakugyan kisurrant, Blanka pedig előre örült a képnek. S csak arra volt kíváncsi, hogy nagyanyja megismeri-e majd a sokat emlegetett magyar királyt.

Ellenben Fábiának máson járt az esze. Mivelhogy pénze nem vala s már csak Blanka, ó, a szép Blanka miatt is restellte a sok adósságot, valami pénzmag után kellett néznie. Kölcsönt nem kap, zálogba csapni való nincs semmi, ócska ruha... hohó, talán csak nem adhat túl a saját, napi ruháján, hát mitevő legyen? Összeszámálta a pénzét, összesen 32 krajcárja volt. Ebből estére kell 12 krajcár egy kenyérré... Eh, mit, iszik egy pohár sört. Bizonyosan eszébe jut akkor valami...

Átolvasta az összes ujságokat, bevágott néhány kiflit is suttyomban (az nem fizetetik), az idő is eljárt, közben csöpörgött is, nem is, az eső, már mérgesen indulni akart, a mikor valaki galléron ragadta.

(Letagadom a kifliket azért is.) Na, micsoda neveletlenség, ki az? — dörögte Fábián. Megfordult, hát egy jó ismerős állt előtte. Hazaföldi a javából. Egy régi tanítványa.

— Áh, szervusz Pirók, szervusz, hát hogy az ördögbe is kerülsz te ide, mi? Kocsmázunk, kocsmázunk? Na jó, jó, most már szabad, átdrukkoltad, hallom, a maturát, brávó... pincér, hozzon csak ide két kriglit...

Pirók ur, a kinek a becsületes neve Fonyó, csak egészséges vörös arca mián dicsekedhetik e megtisztelő névvel, hosszu időn át vala tanítványa Fábiának. Akkortájt nem igen állhatta a szigorú mestert, ellenben e fogadtatás egészen fölvidította.

— Igen tanár ur, bátor vagyok.

— Helyes Pirók, hát mi ujság otthon, hallom, sok ház épült, néhányan el is buktak a maturán, na de a fő, hogy te átsusztál, a lányok férjhez mennek, mi? Most följöttél ugy-e a fővárosba egy kicsit kipihenni magadat? Kitünő. Hát ma együtt ebédelünk. Majd kimentelek a nénikédnél, ne busulj... Igaz...

Mégis meggondolta a dolgot. Már csak pénzt nem kér kölcsön ettől a kölyöktől, ha meg is vendégtelti magát.

Igy bizony elmúlt az idő s mivelhogy délután esett az eső, este a két pityókos földi — a vén kopott és a fiatal megkoppasztott — vakon léptek lucskból gödörbe s ide-oda dőltingeztek a rosszul kövezett trotoáron.

— Ne sirj, sohse sirj, öcsém, milyen szállót is mondtál, kolostor szálló?...

— Nem ko... klo... klast... szálló — dadogta Pirók ur — hanem, milyen is, hogyan is hívják?...

— Tudom már, „Ferdinánd-szálló“.

Fábián elvezette valami keservesen a szállóba Pirókot, a hol nénikéje már majd kétségbeesett a bizonytalanság miatt. Bizonyára kirabolták azt a gyereket, vagy eltévedt valahol, ó, ez borzasztó állapot vala s rokon szive hevesen dobogott, a mint hangos kopogás után — késő esteli időben — betántorgott a két lucskos, jókedvű alak a szobába.

A néni valamikor virágzó, híres szépség lehetett, ámbár most sem volt még koros, miért is szívesen hallgatta a bókákat.

Fábián meghajtotta magát, miközben Pirók a kanapéra dőlt s nevetni kezdett a néni zavarán.

— Szervusz Klotild néni, az áldóját, mit szölsz hozzá, mi? Ez aztán az élet...

A néni hirtelen komoly arcot vágott, Pirókhöz közeledett.

— Ugy-e, ez az ember úgy szedeti föl valahol az utcán? szégyeld magadat, te részeg... te... Vigyázz...

Aztán Fábiánhoz fordult:

— Uram, ime a fáradságáért. — És nagy gálánsan egy forintot akart a kezébe csusztatni.

— Pardon, — hebegte Fábián — én Fábián Johannes de Fábányfalva vagyok, pardon... az urfi volt nevelője...

Klotild néni megszeppent. Ó, hogy meg nem ismerte Fábiánt, a Fonyó-familia egykori udvari peetéját. Mert mindennemű alkalmakkor megpendült a költő lantja: születés, keresztelő, esküvő, tor, mind megénekeltettek könnyen perdülő rigmusokban, miért is a nevelő nem kis népszerűségnek örvendett vala.

— Ugy, persze — szólott Klotild néni — na igen, nem ismertem mindjárt föl — s hangjában szájalom és keserűség rezgett, a hogy ilyen állapotban látta viszont az egykor annyira kedvelt fiatalembert.

Fábiánt is kijózanította egy kevéssé a multakra való visszaemlékezés. Ugyannyira, hogy némi vonakodás után csakugyan elfogadta a feléje nyújtott ropogós bankót, de zavaros szemei le nem olvashatták róla a számot, ötös-e, tízes-e, csak ropog, s ez a fő, meg az, hogy Pirók elszundított ott a kanapén, a jelenetből semmit sem lát...

Ott kódogott megint a sötét utcán. Széles kedve volt. Ugyan be szeretett volna menni valami ivóba, de eszébe jutott a vén háziasszony és Blanka... A világért se... Haza siet és fizet. Ünnepe lesz otthon, a szűk rendetlen szurdékban. Ha alszik az öreg, fölveri nyomban, ma születésnapja lévén, éjjel egy gyertya helyett bizonyára kettő ég, könnyen fölébred.

Megállt egy utcai lámpásnál, előhúzta a bankót, hát csakugyan tízes volt. Mindjárt el is kezdett énekelni:

»Ha férfi lekedet
Egy hölgyre föltevéd,
Az üdvösségedet
Könnyelmün tépi szét...«

Végre aztán csak beletalált a „Kolostor“-utcába. Fölsietett a negyedik emeletre és berontott. Szegény kis Blanka, éppen lefekvésre készülvén, imádkozott, a nagy zajra megijedt, hogy leejtette imakönyvét. Ott állt előtte Fábián, tüzes arccal, bágyadt, zavarodott szemekkel, sárosan, nem éppen halkán dudorászván az operát.

— Az Istenért, Fábián, mi lelte magát? Hiszen maga részeg...

— Édes szívem, sohse voltam józanabb életemben. — És megcsókolta gyöngéden a kis leányt.

— Menjen Fábián, feküdjék le, ma patyolat az ágynemű, én húztam át, én vettem meg...

— Igen, megyek — szolott bárányszeliden Fábián.

Bement a szobájába. Levetkőzött, lefeküdt, de aludni nem tudott. Fölkelt ágyában, leszállt, kinyitotta az ablakot, beáradt a friss éjjeli levegő, már nem fáj a feje. Gyorsan felöltözködött, kinyitotta óvatosan az ajtót s kiosont.

— Blanka, Blanka, alszik már? — s szeliden kopogott a leányka szobájának az ajtaján.

— Mit akar? — kérdé félelemmel Blanka, fölriadván a neszre.

— Igen; csak azt akarom mondani, hogy V. Ferdinánd csakugyan nem volt rossz király, mert magyar szóval nyitotta meg az országgyűlést... És hogy a gombóc, a mit annyira szeretett...

— Bolond maga, Fábián, aludja ki magát s majd holnap beszélgetünk. Most csak menjen, mert nagyanya a szomszédszobában van s ha meghall valamit...

Ott lenn a földszinten valaki lágyan okarinázni kezdett. A mesterkéletlen hangok finoman szűrődtek át a párás levegőn. Fábián egy romantikus világba képzelte magát. Az okarina szerelemről panaszkodik, a hölgy ablakot nyit és egy hervadt virágszálat dob le a lovagjának. Az éjszaka néma, még a hold se világít, a szerelmesek csókot dobnak le egymásnak. Aztán újra hallható a szelid ária.

— Blanka, szívem, sugta mámorosan Fábián... Emlékszik Murgerre, a bohémekre? És a hogy nem kapott feleletet csak beszélt magában tovább:

— Ott is úgy van minden, Rodolphe, Marcell, Schaunard a bolondos szívű gyerekek... a koplalók... igaz ez mind... Ugy-e emlékszik Blanka?... Talán ez az éjszaka egy erősebb lélekzetvétele a haldokló romantikának...

Blanka nem válaszolt, az álmodozó elhalgatott, az okarina hangjait elkapkodta a kósza szellő...

Künn a szabadban.

Irta: ZOMBORY GYULA.

Ha úgy künn a réten, mezőn járok
Integtetnek felém a virágok —
Tarka-barka fejük meg-meg libben,
Mintha mondogatnák: »Hozott Isten!«

Barázda tövéből kis pacsirta
— Dalát már hajnalban rég elsírta —
A felhőkbe röppen s kicsi szárnya
Ott lebeg fölöttem, mintha áldna.

A hajló füzeknek gyöngé ága
Eltérül utamból, mintha látna —
Sekélyes vizéből kicsi tónak
Apró kandi békák ki-ki szólnak.

A merre csak lépek, a zöld füben
Éneklő tücsökhad vigan cirpel —
A komlóvirágnak szálló pelyhe
Behinti kalapom hófehérré.

Az egész természet ünneplőben,
Még a napsugár is teljes fényben.
Rózsaszín felhőnek mosolyára
Délibáb terül a láthatárra . . .

Ha szívemet a bú szele érte,
Ki-ki zarándoklok a mezőre,
Egyben elfelejtem a világot,
A nagy boldogságtól, a mit látok.

Falusi szerelem.

Irta: SZABADFI ELEK.

A Körös parton, a falu végén lakott az öreg Dorka.
Mindenki ismerte a faluban. Az öregek tisztelettel viselkedtek iránta, a fehérnépség teljes bizalommal járt hozzá tanácsért.

A rozzant viskó öregebb volt Dorkánál, a ki pedig a bibliai élethatárt jóval túlhaladta, mert az öreg tisztelendő ur is anyókanak szólítá s gyakran elmondta, hogy mikor Galambosra vetődött, őszbecsavarodott meglett korúnak ismerte.

És csodálatos, az a viskó is oly edzett volt, mint lakója. Sohasem tákolták, sohasem javították, még is rendületlenül ellentállott az idők viharának, mely ha néha néha tombolva zúgott végig a falun s lengő körmeivel meg-megtépázta a házak födelét: a viskónak annyit árthatott, hogy süppedt tetőzetéről egy-egy bogáncskórot, vagy fül-fűtövet lesepert.

A pihenni térő nap biborvörös színnel vontá be a falut, a viskó előtti rezgőnyárfá levelei közül odaveté fényét az öreg Dorka arcára. Ült pedig az öreg a viskó előtt egy vén fa alatt.

Vizsgálódva nézett a kanyargó országuttra, hol két ifju bontakozott ki a szemhatárból.

Összehunyorított szemei azonnal fölismerték a közeledőkben Leát, az unokáját és Barna Lacit, a falubíró fiát.

— Ismét együtt jönnek . . .

S mint a kinek nincs inyére a dolog, száraz, sovány torkát meg-meghúzogatva, köhécselve kelt fel és bicékelve, nehéz lépésekkel indult az országuttra.

Az ifju pár észrevette Dorkát s elváltak egymástól.

Laci a falu felé vezető ösvényen haladt tovább, Lea pedig Dorka felé közelgett.

— Lea! — szólítá meg az öreg — nem akar elhagyni bajod?

— Ne kívánja vesztemet öreg anyám! Nem tudok parancsolni a szívemnek. Minél többször látom, annál erősebb a vágyam utána, pedig sejtem, érzem, hogy szerelmünk annál jobban csalogat, ingerel.

— Ugy-e, magad is beismered?

— Mondtam már neki: kerüljön, ne jöjjön közelembe soha, de azt mondta, hogy inkább elszenvedí a szegénységet, csak engem szerethessen.

— Ismered az apját, minő kevély?

— Tudom.

— Te meg koldusivadék vagy.

— Azt is tudom.

— Fogadd meg hát a tanácsomat: Verd ki a fejedből.

Lea némán horgasztá le szép fejét.

Besötétedett.

Az ég azürkékje ezüstös homályba borult s felhői közül kiemelkedett a hold.

Dorka és Lea bementek a viskóba.

A munkáról hazatérők nótázása elcsendesült, csak az ebek csaholása hallatszott ki a faluból, a házikók messze viritó tűzszemei kialudtak.

A viskó melletti füzes lombjai között megvilágítá a holdfény Barna Laci alakját s mintha bűn kergette volna oda...

Nem sokáig várt, Lea vigyázva surrant hozzá.

Megrettent, hogy a sápadt arcú legényt megpillantá.

— Mire végeztétek?

Laczi csak némán horgasztá le fejét a kérdésre. — Ziháló melléből hosszú sóhaj tört elő.

— Szólj, mi történt?

Laci csak némán tekintett a földre.

— Beszélj! — sürgeté a leány.

— Ne kívánd. — Szólt végre. — Iszonyatos az, nem tudom kimondani.

— Laci! Laci!

— Ne kívánd, hogy elmondjam!

— De én tudni akarom! Beszélj!

— Megöltem az apámat...

Lea visszafojtá lélegzetét. Nagy ábrándos szemeit mereven veté a legényre.

Némán nézte azt a két szép szemet Laci.

— Örültté tesz a szerelmed... Gyilkos vagyok!... Gyilkos lettem!... Te éretted lettem gyilkos! — suttogá alig hallhatóan.

Lea csak nézte két szemével.

Szép volt az a szem és tisztafényű.

A legény örülten futott el, az a két szem nem kívánta a bűnt.

Leke úzte, bűne hajtotta.

Futott, míg az örvényes Kőrös nagyot nem locsant.

Lea csak annyit látott, hogy az örvény elnyelte a legényt.

Sikoltozás hangzott, talán halotti éneke valakinek.

Az öreg Dorka fölrettent álmából, sietve vánszorgott ki.

A hold ragyogóan kivilágított a füzesbe s Dorka meglátta Leát.

Szorongó szívvel közelgett hozzá. Sokáig költögette.

Ébredésével nem törődött többé bajjal. Kacagott, dalolt, koszorut font piros töviságból, tövisvel varrta rongyait... menyasszonyi ruháját.

* * *

Másnap szomorú hirre ébredtek a faluban.

A bírót megölve találták, fiát pedig a zugi révnél fogta ki egy halász.

Az öreg Dorkát is eltemették néhány nap múlva, Lea egyedül maradt a viskó lakójának.

Kora reggeltől napestig szétbomlott hajjal üldögélt a Kőrös partján s varrogatott. Néha dalolt is:

Gyorsan tova futó habok,
Hadd pihenjek alattatok...

Soká teljesedett a nóta, míg egy reggel ő is fennakadt a zugi révnél.

Gróf Zichy Ödön.

— A beleznai nagyur. —

Igazi magyar urról írunk ma.

Megcsömörölve a modern nagyságoktól, megundorodva a kalmári zajgártól, a mi az új Magyarország zenéje és harsog a négy folyó között: — egy magyar urat találtunk, a kiről feljegyezzük a kor történetében, hogy azok közül való, a kik ma már nagyon kevesen vannak.

Régi slágerű magyar ez az ur, egyéniségeinek sajátásaiból megkonstruálva az ő alakját, vidámnak, élcesnek és nemességében régi magyar urak nagy unokájának látjuk őt. Félállbal azon a földön áll, a melyiken néhai Vas Gereben éldegélt, művészi hajlamai, lelkesége a szépek iránt azt beszéli, hogy lelkének másik fele azokon az emlékön táplálkozott, a melyből az új Magyarország szivta a kultura után való rajongást; és hogy a tiszta ereken a tespedt vér fölpezdül a művészi álmok iránt, az ilyen régi slágerű, a mát és tegnapban átaléló magyar uraknak köszönhetni.

Életmódjában Vas Gereben hőseihez hasonlít. Korán felébred és késő estig fur, farag, dolgozik; legutóbb kutat furt birtokán és a reggeli hat órától esti hatig dirigálta a munkásokat. Majd puskáját vette és kedves peccenyéjét, szalonkát indult puskázni. Ezen időtől fogva ő kilépett a világból. Élő lénynek nem szabad hozzá szólni, és ő se szólít meg senkit se. E csendességben hatvankétéves őszfeje medítál, gondolkodik és fényes szemei látnak.

Mindent tud és mindent lát, semmi se kerüli el figyelmét, ám többé semmiben sem vesz részt. Egy évtizede él már a beleznai csöndességben, egy évtized előtt Horváth Gyuláné, született Somsich grófnő birtokát magához váltotta és a pusztaságból mintauradalmat varázsolt fürge keze. A természetnél jobb barátot ő nem ismer, — azzal társalog és annak, abban él. Kertészollója csattog a kora tavasztól és a kis kapával belévág a porhanyós földbe. Saját bevallása szerint, nincs kellemesebb érzés a világon, mint saját alkotásában gyönyörködni az embernek. Beleznai uradalmában, ha körültekint, minden az ő fürge és áldott kezét dicséri. Minden, a templom is.

Mert a templomot is ő építtette és pünkösdkor a veszprémi püspök, Hornig báró felszentelte. Zsolnay-féle nitró-gránitból építtette a templomot és ékessége az oltárkép; a madonna a kis Jézussal. Az orgona, ha megszólal, a hívek állva hallgatják, mert padok nincsenek a templomban. A templom mögött vár a nemes gróf sirhelye. És a fekete márványtábla is ott van már a templom falában és aranybetűkkel belevésve, mikor született a nemes gróf, — ám mi kívánjuk, hogy halála napját minél későbbben vessék aranybetűkkel a templom falába.

Zichy Jenő gróf és Zichy Livia grófnő beleznai magányában csöndesen szemléli a világ eseményeit. A természetnek él, a természetben él és semmit se tart szépnek mást, mint a nőt, a fát, a virágot, a legbölcsebb ember a világon ő.

Lehetne politikus, lehetne vezérlő férfiú társadalmunkban, ám ő félre vonul a kalmári vásártól és kertészollója kora tavasztól csattog és gyönyörködik Mészöly gyönyörű festményeiben, a melyekkel tele van aggatva a kassoly.

r.

Száll az ének szájrul-szájra.

Regényes történet Zubokiról, a nagy vitézről és az öreg Mihályrul, az ő hűséges szolgájáról.

(Folytatás.)

Zomotor úr, midőn elbeszélésének azon részéhez ért, a hol véleménye szerint a titokzatosságok kezdődnek, mélyen elhallgatott és fejét lehorgasztotta. Zubokinak hosszas biztatására nyitotta csak ki szemeit és mélyen felsóhajtott:

— Nem tudom, nem-e lesz baj ebből a dologból. Fecsegésemmel már többször verembe rántottam magam.

— Ugyan mi baja lehetne? — kiáltott Zuboki. No folytassa: a titkos idegen egy rajzot nézegetve, lépéseket mért az erdőben...

— A míg egy odvas fa tövéhez ért — vágott közbe Zomotor úr. Majd hadarva kezdett beszélni:

— Az odvas fánál letette a lábát és ásni kezdett a földbe.

— Honnan vette az ásót?

— Az ásót a csónak fenekéről vette ki.

— Mégis csak az övé volt az a csónak, a mi előre a dunaparra volt készítve.

A vaslánc elszakítása: mese, Zomotor úr.

— Tehát ásni kezdett, folytatta a kis sugó, és mikor már néhány lábnyira leásott a füves erdei talajba, a vasládát az üregbe helyezte és betakarta földdel. Letaposta köröskörül a földet, majd óvatosan körülnézett; egy nagy kést vett elő, hogy megölje a leskelődőket. Mondom, egy nagy kést, tekintetes úr, a mire én azt mondtam volna: beföllegzett — elfutottam az erdőből.

— És egész hazáig futott, Zomotor úr? — tóditotta a kis sugó elbeszélését Zuboki, aztán gondolataiba merült.

A kis sugó engedelmet kért, hogy elmehessen, miután kalandja elfelejtésére okvetlen szükséges, hogy valamit igyon. Zuboki erre engedelmet adott neki, aztán egyedül maradva, felülve az ágyban, mereven nézett szobája falára. Különösen egy pontra, a a hol egy kampósszeg volt, mintha a szegtől akart volna tanácsot kérni.

— Itt valami titok lappang! — mormogta és az ujjával a takaróra bökött.

— Titok lappang, — lappang...

Ám akármennyit gondolkozott, többet kisütni nem tudott. Semmit többet, a mi nagy szomorúságára volt. Mindenekelőtt tehát gyorsan felöltözött, a mihez szüksége vala az öreg Mihálynak segítségére. Akármennyire is kikerült a megszokott körből, a kényelmes és csöndes udvarházból a titokzatos és zajgó életbe, egyedül öltözködni még se tudott és még sok mindent nem tudott megtanulni azonkívül.

Az öreg Mihály öltöztette tehát, közben dörmögött:

— Nem tudom, mit jár ide annyit az a vén korhely. Semmi szükség arra, hogy elrontsák a tekintetes urat, ezek a színjászok elrontották már a nélkül is eléggé...

— No-no, Mihály! Kend se jobb a deákné vásznánál!

— Én, tekintetes uram? Bizony én jobb vagyok!

— Ejnye, Mihály, tán csak nem tagadja le, hogy kacsingat itten egy nözsemélyre, bizonyos Szatmári Zsuzsa nevű, özvegyi sorban levő asszonyra, a ki a teátrumnál a bilétákat osztogatja.

A vén hajdú köhintett és a bajszát csavargatta:

— Csak mindig kifiguráz engem, tekintetes uram, mindig. Már miért kacsingatnék én?

— Azt már én se tudom, fiam, szólt Zuboki és elvágatott a Sieben Kurfürstből a kis sűgő feltalálására.

Azt bizony most nehéz volt megtalálni. Elsőbben is a teátrumnál kereste Zomotor urat. Balga remény! Ugyan mit keresne Zomotor úr a teátrumnál? Zuboki visszanyargalt a pesti oldalra és sorba vette a lebujszókat. A hány volt a Dunaparton, mind-egyikbe benézett: Zomotor úr sehol. Később a belső városban levő korezmákat vette elő, a Rubin körtvétől a Schekingeni trombitásig mindenhová bepillantott: Zomotor úr sehol. Már alkonyi színek jelentkeztek a városban és a nap lefelé csúszott a hegyek mögött, Zuboki úr verejtékező homlokkal járta a várost, mindhiába. Végre eszébe jutott neki, hogy van egy kis korezma a Gellért-hegy aljában, a honnan már többször felvadászták Zomotor urat, ha szükség volt rá a teátrumnál. Elindult oda Zuboki.

Rozoga kis csárda volt a Jámbor utazó, ott ivott Zomotor úr és jökedvében majd szétszedte a házat.

A mikor Zuboki megjelent, mintha elvágta volna Zomotor úrnak a hangját. Elosonni próbált, de Zuboki megragadta a gallérját.

— Hej, kutya-kutyánszki, hát itt dorbézolunk! Aztán hogy tett szert monétára, amice.

A kis sűgő ijedten szabadkozott. Ám Zuboki keményen tartotta és el nem eresztette.

— Mindjárt ketté hasitom, amice, ha nem felel.

— Menjünk a csárda mögé a kertbe, ott mindent bevallok — felelt töredelmesen Zomotor úr.

Elmentek a kertbe, ott Zomotor úr egy zacskó aranyat vett ki a zsebéből és megcsörgette. Zuboki felhördült:

— Hej, betyár-betyárszki, kend megölte a titkos idegent!

— Dehogy — felelt Zomotor úr. Mikor nyomon követtem az idegent, útközben kinyitotta a ládát, valamit keresgélt benne és elhullajtotta ezt a zacskó aranyat. Én pedig felvettem.

— Hisz akkor az a láda arannyal van tele — kiáltott Zuboki.

— Én is azt gondolom — motyogta Zomotor úr, a kit Zuboki felindulása mód felett megijesztett. — Nem költöttem el még, csak egy aranyat — tette hozzá mentegetődzve.

(Folytatása következik.)

Krúdy Gyula.

Színház.

Az Uránia színház igazgatósága vidéki körutra vízi mutatványait s az alatt az egy hónap alatt a kerepesi-úti hajlékban a Kisfaludy-színház igazgatója, Kövesi Albert úti fel sátorfáját és bemutatja a pesti közönségnek legtöbb sikert aratott darabjait: a Csodaembert, A viceadmirális és Ibsen Mire feltámadunk című drámáját. Az első előadása hétfőn volt, mely alkalommal Rabbi Joselmann, a csodaember került színre. A darab szerzője, Goldfaden is jelen volt s maga vezényelte a zenekart.

A Városligeti Szinkörben egymást fogják követni a premiérek. Beniczkyné Bajza Lenke Jávor Mártha című népszinműve, Liptai Károly Asszonyhűség című népdramája és Danko Pista Cigányszerem c. népies életképe, mely utóbbi már bejárta a vidéki színpadokat s mindenütt nagy sikert aratott.

A Magyar Színház igazgatósága nagyban készül a jövő szezonnra. Előadásra kerülnek: Bokor József Harc a milliókért című énekes bohózata, mely megnyitó előadás lesz. Továbbá Sziklai Kornél Koldus és királyfi című operettje, Pásztor Árpád és Mader Raul Primadonnák című operettje, Verő György Műkedvelők című bohózata, Rajna és Verő A pesti utca életképe dalokkal és táncokkal, Sztojánovics operettje, a melynek azonban még nincs címe. Ezenkívül még hat eredeti újdonság vár elfogadásra.

A nagyváradi új színházat Somogyi Károly fogja megnyitni Hunyady László örökbecsű operával, melyet Endrődy Sándor prológja fog megelőzni s ezt fogja követni dr. Várady Antal előjátéka. Az előadás után társasvacsera lesz, melyen bárki részt vehet.

Az érdeklődés a megnyitó előadás iránt igen nagy s előre látható, hogy az első előadások alatt zsufolásig meg fog telni a színház.

A Vigszínház nagyban készül az őszi évadra. Eredeti darabok lesznek: Murai Károly Szerelmi házasság című vígjátéka, Rákosi Viktor és Guthy Soma A papagály című bohózata, Mocsári A szálka, Paral Bertalan A klerikus, Dálnoki Nagy Lajos Az attasé apja, Holicsér Hóbertos Mártha című egy felvonásos bluetje, továbbá báró Dóczy Lajosnak, Jókai Mórnak és Herceg Ferencnek egy-egy már elfogadott vígjátéka. Jókai darabja a Cicero felesége.

Elő fogják adni a Peleskei nótáriust, melynek címszerepét Gál Gyula és a boszorkányt Jászai Mari fogják játszani. Továbbá az idegen darabok közül nagy érdeklődéssel fognak birni a Takácsok, Tolsztoj A sötétség országa, Verga Parasztszületés, Nőstény farkas Jászai Marival — Érdekes újdonság lesz Carmen Sylva A két kis gyermekcipő című darabja és Shakespeare Makrancos hölgye.

Ujházi Ede szombaton lépett fel először mint vendég a pozsonyi színházban a Constantin abbéban. Folytatólagosan a Lengyel zsidó és a Cigányban játsza a címszerepeket. A közönség a nagy hőség dacára is szépen látogatja az előadásokat s az Ezer évet már nyolcadszor zsufolt házak előtt adták.

A kassai színházban jelenleg három fővárosi színész vendégszerepel: Dezső József a Nemzeti színház, Németh József a Népszínház és Rónaszéky Gusztáv a Vigszínház tagja. Az előadásokat a közönség szépen látogatja.

Szirmai Imre, a Népszínház amorozója, Ó-Tátrafüreden részt vett Somogyi Mór és Somogyi Karola operaénekesnő hangversenyében.

K hét története.

József főherceg Eszékről, a hol szemlét tartott, Braun vezérkari alezredes és Vécsey báró százados kíséretében július 14-én Budapestre érkezett s ugyanaz nap a gyorsvonattal Alcsuthra utazott.

Ottó főherceg és neje Mária Jozefa főhercegnő Párisba érkeztek a kiállítás megtekintésére. A főhercegi pár három hétig fog ott tartózkodni a legnagyobb inkognitóban.

József Ágost királyi herceg és neje Münchenből Bécsen át Kistapolcsányba érkeztek.

Vaszary Kolos hercegprimás Balaton-Füreden tartózkodik. A biboros főpap most a legjobb egészségnek örvend. Reggel és este hosszabb sétákat tesz kísérvével, Kohl Medárd kanonokkal s gyakran örömmel hallgatja a magyar zenedarabokat.

Szögyény Marich László berlini nagykövet leányát, gróf Somssich József berlini követségi titkár feleségét egy sebesen vágató bérkocsi elütötte s keresztül ment rajta. A grófnőnek azonban a fájdalom és ijedtségen kívül nem történt semmi baja. A baleset szerencsés kimenete mindenütt nagy örömet keltett.

Eszterházy Miklós nejével, Cziráky Mária grófnővel és Eszterházy Rudolf herceggel hosszabb külföldi utazásából megérkeztek Kis-Martonba s a nyarat az idén is Lékán fogja tölteni.

Lónyay Elemér gróf és neje Londonban vannak. Viktória királyné élénk szimpáthiával kísérte Stefánia főhercegnőnek Lónyay Elemér gróffal kötött házasságát. A frigről Rumbold angol nagykövet időnként jelentést tett a királynénak, a kinek a meghívására történt most a grófi pár londoni utazása is. Az angol királyné fölötté óhajtott volna, hogy Lipót belga király kibéküljön leányával. Az angol nagykövet a kibékülésről illetékes helyen tudakozódott is, de arra nézve nem kapott kielégítő választ.

Szápári, muraszombati, széchiszigeti, letenyei és ercsii Szápáry Sándor gróf, cs. és kir. kamarás, szolgálaton kívüli kapitány, a főrendiház örökös tagja, néhai Szápáry Béla gróf és özvegye, szül. borosjenői Atzél Mária Gabriella cs. és kir. csillagkeresztes hölgy fia július 18-án Polnisch-Krawarnban megesküszik donnersmarcki Henckel Margit grófnővel, Henckel-Donnersmarck Hugó báró, birodalmi gróf, Geffal és Wesendorf ura, Beuthen hitbizományi uradalomnak, valamint Wolfsberg, Sankt-Leonhard és Wiesenau-Waldstein-Lölling és a többi uradalomnak közbirtokosa, Silmianovits ura, a máltai-rend tiszteletbeli tagja, szolgálaton kívüli porosz királyi hadnagy és neje, szül. Gaschin Wanda birodalmi grófné, Rosenberg báróné, Polnisch-Krawarn, Makau és Katscher uradalom birtokosa, cs. és kir. csillagkeresztes hölgynek leányával.

Fejérváry Géza báró, honvédelmi miniszter az idén üli meg katonai szolgálata 50-ik évfordulójának ünnepét, melyet a honvédelmi miniszterium tisztviselői és a budai lövészegylet, melynek a báró lövész mestere, rendeznek. Hir szerint a miniszter szolgálata ötvenedik évének betöltése után nyugalomba vonul.

A király megengedte, hogy Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter a schaumburg-lippeai hercegi házi rend gyémántokkal ékített II. osztályu jelvényét elfogadhassa és viselhesse.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter pénteken tartotta utolsó kihallgatását. A miniszter e hó végén nyaralni megy és szeptemberben Párisba utazik a kiállításra, a hol több hetet szándékozik tölteni.

Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter családjával Balaton-Füredre utazott. A miniszter pár napi ott időzése után visszatér a fővárosba s nyaralását csak e hó végén kezdi meg s szabadságidejét Fenyőházán fogja tölteni.

A főrendiház elnöke a hivatalos lapban három főrendű család magvaszakadásáról ad hirt. A Dóry bárói, a Lederer bárói és az idősb Wodianer bárói családokról. A három család utolsó tagjai voltak: báró Dóry József, biharmegye volt főispánja, báró Lederer Móric v. b. t. t., szolgálaton kívüli altábornagy és idősb kaprioriai Wodianer Albert.

A király Sándor János országos levéltárnoknak, saját kérelmére történt nyugalmaztatása alkalmából, hű és buzgó szolgálata elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta.

Szmrecsányi Pál szepesi püspök folyó hó hetediké óta bérma-uton van Árvamegyében, a hol minden községben a legnagyobb kitüntetéssel fogadták a fenkölt szellemű főpapot. Nevezetes és följegyzésre méltó az alsó-kubini izraelita hitközség küldöttsége, a mely Nagyaluban tisztelgett a püspök előtt. A deputáció vezetője Horovitz főrabbi többek között ezeket mondá: „Kerületi hitközségünk, vármegyénk, sőt hazánk zsidósága hálás köszönetét fejezi ki Méltóságod szívélyes gyöngédséggel párosult igazságszereteteért, melyet főpásztori szózatával nehéz napokban irántunk tanusított „Mert főpapi tanítás nélkül elszilajul a nép — szól a próféta igéje — és csak akkor boldog, ha a szeretet dogmája őrizi.“ És az igaz, vallásos szeretetnek nincs kikötése, nincs fentartása, nincs föltétele és nincs határa, nincs mértéke, nincs vége. Ennek a felséges eszmének állottak szolgálatában mindenkor a nagy szellemek, az ihlette prófétákat, ez foglalkoztatta a bölceket és tudósokat és ennek terjesztéseért és diadalra juttatásáért küzdöttek valamennyien. Méltóságod is, ki a felekezeti szűk körén tul-emelkedve az emberiség és kegyesség szent érdekeit hordozva nemes szíven, jelen utjában az apostolok nyomdokain halad.“

A főrabbi áldással végezte beszédét, mire a püspök a következőkben válaszolt: „Mélyen érzett hálával fogadom igen tisztelt szónokuk meleg üdvözlését. Pásztorleve-

lemre való utalása kellemesen érint, de azért engemet nem illet hála. Csak kötelességem volt az, a mit tettem, midőn az egyházmegyémbeli paptársaimat, valamint a hívőket nyugalomra intettem és midőn megakadályoztam, hogy a néptömegek tévedése nagyobb mérveket öltön. Nagyon örülök az urak megjelenésének és üdvözlőket hazafias és vallásos érzelmekkel viszonzom. Hisz önök is olyan vallásból nyerik lelkesedésüket, a mely a mi hitünknek is alapját képezi. Egy forrásból meritünk és egy cél felé törekszünk és Istenhez való vágyódásunk, Istennek dicsőítése közös törekvésünk marad és ez legelőször és főképpen a tiszta és kölcsönös szeretetben és becsülésben nyilatkozik. És ha ezen tekintetben még mindig észlelhetők bizonyos előítéletek, akkor önöknek tovább kell törekedniök arra, hogy vallásukhoz ragaszkodva a magyar nemzeti állam ügyét minden erejükkel előmozdítsák. Ezen szellemben neveljék gyermekeiket és a békés egyetértés ezáltal javulni fog, a mit én szívemből óhajtok és remélek.“

Pénteken a püspök Alsó-Kubinba érkezett, a hol a város birája üdvözölte a püspököt a lakosság nevében.

A délutáni vonattal a püspök visszatért a Szepességbe.

László Fülöp festőművész, a ki jelenleg Londonban időzik, e hó végén hazatér Budapestre s rövid ittartózkodás után Belgrádba utazik, hogy Milán királyt lefesse, a ki még a tavasszal meghívta a jeles festőt.

Poór János áldozópap s okleveles főgimnáziumi tanár f. h. 11-én 38 éves korában Nagy-Károlyban elhunyt.

A király Ádám János marcali-i esperes-plébánosnak a tomaji címzetes apátságot adományozta. — Osvald Péter német-ládi esperes-plébánost és Róthy Mihály kislódi esperes-plébánost pedig a veszprémi székeskáptalan tiszteletbeli kanonokjává nevezte ki.

Weiters Rezső, karánsebesi főesperes, nyugalmazott aranymisés áldozár, életének 81-ik és pappá szentelésének 54-dik évében Karánsebesen elhunyt.

Steiner Richard, a kapucinus-rend volt provinciálisa 82 éves korában meghalt Bécsben. Az elhunyt legidősebb tagja volt a kapucinus-rendnek és évekig volt, mint lelkes, József királyi herceg családjánál is. Hült tetemeit a fehérmegyei Moór községben helyezik örök nyugalomra.

A király a rozsnyói székes-káptalanban dr. Podraczky István olvasó-kanonoknak a nagyrépostságra, Schellengh Emil éneklő-kanonoknak az olvasó-kanonokságra, Fábian Ferenc őr-kanonoknak az éneklő kanonokságra és Marsó Géza idősebb mester-kanonoknak az őrkanonokságra való fokozatos előléptetését jóvahagyván, az ekként megüresedő utolsó mesterkanonoki széket Horváth József püspöki titkárnak és szentszéki ülnöknek adományozta. A nyitrai székes káptalanban megüresedett mester-kanonokságot pedig gróf Bathány Vilmos püspöki titkárnak adományozta.

Az erzsébetvárosi új katolikus templom szeptemberre átadható lesz rendeltetésének. Az új templom Erzsébet királyné nevét viseli s alapkövét annak idején a király tette le. Most újra felkéri a királyt, hogy a fölszentelésen jelen legyen — Az egyházi szertartást Vaszary Kolos hercegprimás fogja végezni.

Kisfaludy Sándor házat, a mely eddig Kisfaludy Márton negyvennyolcas honvédezredes özvegyének és gyermekeinek tulajdona volt, a sümegi dominiumok ura, Hornig Károly báró püspök, megvette 4600 koronáért. Hornig püspök értesítette Kisfaludy Mártonnét, hogy a mig él, tovább is ingyen lakhatik a kis házban.

Székesfejérváron fényes ünnepséggel fogják megülni a katolicizmus 900 éves jubileumát. Steiner Fülöp dr. megyés püspök bizottságot alakított, a mely az ünnep programját megállapítja. Az eddigi megállapodás szerint a püspök augusztus 14-én délután a székesegyházban kiteszi a Szent István király koponyáját rejtő hermát, a mely Nagyboldogasszony ünnepére virradó éjjel is ott marad. Augusztus 14-ikén érkeznek a püspök által meghívott főpapok és notabilitások, a kik között van Schlauch Lőrinc dr. kardinális is. A Budapestről jövő vendégek elé Martonvásárig küldöttség fog utazni. Este a várost kivilágítják s katonazene járja be az utcákat. Nagyboldogasszony napján ünnepi nagymise és körmenet lesz. Délben a püspök diszebédet ad.

Nagy nemzeti fejedelmünknek, Mátyás királynak, ugyyszólván egy időben, két hatalmas emléket állítanak az országban. Az egyik lovas szobormű, Fadrusz János

alkotása, Kolozsvár főterét fogja ékesíteni és ünnepélyes leleplezése a tavasszal lesz a király jelenlétében. A másik szoboremlék Mátyás király kutja, a melyet a király megbízásából Strobl Alajos tanár mintázott az új budai királyi palota számára. Ezen az emléken a vadászó király van megőrkítve falkamesterével, csatlósaival és Szép Ilonkával mint az erdei forrás tündérével. E két emlékmű leleplezése alkalmából művészkörök fényes ünnepélyeket akarnak rendezni Mátyás király emlékére. Strobl tanár ugyanis Mátyás kutját az eredeti tervezet szerint felállítja a képzőművészeti társulat városligeti műcsarnokának szobortermében, melyet óriási vízmedencévé alakítanak át. A helyiségeket pedig lovagtermekül rendezik be és ezekben tervezik azokat a napokra terjedő ünnepélyeket, amelyekben jelmezes felvonulásokban és élőképekben bemutatnák Mátyás fényes fejedelmi udvarát és korának kimagasló történeti eseményeit.

Egy kis statisztika fürdőink látogatottságáról: Bártfán 1018, a csizi jód-fürdőn 620, Csik-Tusnádon 253, Balaton-Füreden 783, Herkules-fürdőn 3069, Parádon 504, Rajecz-fürdőn 1050, Koritnyiczán 456, Tatra-Füreden 445, Tatra-Lomniczon 63, Új-Tátrafüreden 298, Alsó-Tátrafüreden 206, Csorbai-tónál 1418, Szliácson 622, Lipiken 916 fürdővendég van.

Az angol közép-tengeri flottának egy része Fiumét is meglátogatta. A nagyobb része Triestet szerencsétlente s az osztrák kikötőbe negyven hadihajó vonult be, míg a magyarba csupán tizennégy.

A trieszti ünnepély után Fischer angol tengernagy három részre osztotta hajóhadát; egygyel elment maga Velencébe, a másikkal Beresford lordot hozzánk küldte, a harmadikat pedig a dalmát kikötőbe.

Az angol flotta adriai útja a középtengeri hajóraj gyakorlata.

Politikai jelentősége sem a trieszti, sem a fiumei látogatásnak nincs.

Az angol flotta legénysége körülbelül hatezer emberből áll, mely óriási csoportokban bejárta Fiume utcáit. Délelőtt tisztjei vezetése mellett a templomba ment, az írek a katolikus, az angolok a protestáns templomba. Délután pedig a Giardino Publicóban rendezett népünnepre.

Fiume ünnepi díszet öltött, a város szokatlan fényvel volt díszítve s a nép lelkesen üdvözölte vendégeit.

Szapáry László gróf, a kormányzó, ebédet adott az angol tisztek tiszteletére s meghívta rá a fiumei notabilitásokat is.

Másnap korán reggel ágyúlövések jelezték a hajók sorakozását.

A közönség csolnakokon evezett a hatalmas hadihajókhoz, hol felvették őket s megmutogatták azok berendezését. Délután az angol vendégeket sétahajózásra vitték.

A Pannonia hajón diszes társaság gyűlt egybe. Az angol admirálishozon kívül ott volt a tisztikar, a magyar kormányzóság élén Szapáry László gróf kormányzó és igen sok közös tiszt Dragoni tábornokkal; a hölgyek között ott volt özvegy Szapáry Gézáné, a kormányzó anyja és felesége Windischgrätz hercegnő kis fiaival és az előkelőség nagy számban.

Az angolok igen jól érezték magukat s igen közlékenyek voltak. Valamennyien fehér, tropikus egyenruhában, kard nélkül jelentek meg. A mikor a hajó elhagyta az öblöt, a dalárda az angol himnuszot énekelt magyar szöveggel. Magyar népdalaink nagyon tetszettek az angoloknak s folytonosan tapsolták.

A hajó Portoré mellett befordult a buccari öblbe, majd a Canale mal temponál a Canal Morlachkaba kanyarodott, elhagyva San-Jacopo, Santa-Elena községeket és a sok halásztelepet, előtűnt a cirkvenicai szálló, majd lassanként a város is. A fürdőközönség éljenzéssel és kendők lobogtatásával üdvözölte az angolokat. A hajón gazdag büffé volt, a cigánybanda magyar nótákat játszott. Este felé már visszaérkeztek Fiuméba.

Ugy kilenc óra tájban a angol flotta négy legnagyobb hadihajója a villamos lámpák ezreitől szemkápráztató fényben ragyogott. Legszebbnek tűnt fel a Ramillies tengernagy hajó kivilágítása, a mely fölött a két árbócrúd között a levegőben nagy magyar korona csillogott. A korona alatt transparent betűkkel: Fiume.

A Sovereign hajón táncmulatság is volt. A többi hajók szintén ki voltak világítva.

A fiumei nép a tengerpartról gyönyörködött az impozáns látványban.

A tengernagy hajóján szűkebb körű lakoma volt, melyet az admirális adott a fiumei hatóság tiszteletére. Az ebéd végén a hajó papja imát mondott, melynek végzetével Beresfore tengernagy éltette az angol királynőt s végül azt mondá, hogy az angol nemzet minden időben nagy szimpátiával viseltetett a magyar nemzet iránt és sajnálja, hogy ez az érintkezés sohasem fokozódott oly lelkesé és bensővé, mint most.

Szerkesztői üzenetek

B. Zs. urnak. A »Sziv« című költemény pályázatunk július 15-én lejárt s így legnagyobb sajnálatunkra meghosszabbítási határidőt nem adhatunk. Különben is elkésett dolgai vigasztalására legyen mondva, annyi az éretlen zöltség a beküldöttek között, hogy szinte megborzadunk egy-egy újabb pályázati kérdezősködéstől, mert több mint valószínű, hogy a féltékeny kérdezősködő is hasonló lehet a többiéhez. Pályázatunk eredményét különben a 30-ik lapszámunkban megtalálja.

E. M. ur. Előfizetési feltételeink lapunk első oldalán olvashatók. Havonkénti előfizetéssel, ha egész évig terjedne is két korona fizetendő s így egy esztendőre 12 koronába kerül.

Kisasszony. Ingyen mutatóvanszámokkal nem szolgálhatunk.

KÖNIG IZIDOR
műbutorasztalos és diszítő.

Budapest, VII., Aréna-ut 7/a.

Az arany érdem-kereszt és
a spanyol koronás arany-érem tulajdonosa.
1885. Budapest nagy diszoklevéli díj.
1888. Brüsseli világkiállítás diszoklevéli díj.
1896. ezredévi kiáll. nagy áll. arany-érem, stb.

13-6

FENYŐHÁZA

(Liptómegeye) **Dr. Wlassich Gyula** kultusminister ur kedvence üdülőhelye. — **Állami nyaralótelep, éghajlati gyógyhely, vizgyógyintézet.** A Tatra hegység fenyvesei között védett helyen, üdítő, pormentes völgyben fekszik Fenyőháza, a Nagy-Tatra gyöngye. **Idény:** május 1-től október végeig. A szállodák egész éven át nyitva állanak. — **Szállás:** 4 szálloda és 20 nyaralóban 210 modern és kényelmes szobával). Árak: július-augusztusban naponként 1 frtól 2 frt 50 krig. Elő- és utóévad 25 százalékkal olcsóbb. Minden épület hegyi forrás-vízvezetékekkel van ellátva. — **Élelmezés:** étlap vagy megegyezés szerint. Egész penzio lakással, júlist és augusztust kivéve, **személyenként napi 4 korona.** Table d'hôte 6 fogással 2 korona 40 fillér. — **Szórakozásra:** kiterjedt 90 Km. kocsiút, séta és erdei utak, gyöngyterem, kávéház, 2 lawn tennis, díszes tekepálya stb. stb. szolgálnak. — **Fürdők:** vizgyógyintézet, meleg fürdők, uszoda. — Vasut, posta, távirtda helyben. — Megkeresésekre szívesen válaszol.

13-17

JAHN NANDOR bérlo.

WESZELSKY A.

órák és ékszerész
keresk. törvénytől bejegyzett cég.

B u d a p e s t,
Kossuth Lajos-utca 13.
az „Udvari“ kávéházzal szemben.

5-3

Zongoratanárnő

kiváló szakismerettel, kellemes modorral, órák adására ajánlkozik a fővárosban, vagy a közel vidékre.

Cime a kiadóhivatalban.

10-7

BŐRATKA (Mitesser)

ellen legbiztosabb szer a **RÉTHY-féle ALMASZESZ.**

Egy üveg ára 1 korona.

Ugy ez, valamint a hirneves **Réthy-féle epe-szappan** (ára 60 fillér), a legtöbb gyógyszerárban kapható.

Főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerháza Budapest, Király-utca.

Készítő: **RÉTHY BÉLA** gyógyszerész B.-Csabán.

10-7

Ha őszül a haja,

ne használjon mást, mint a

Zoltán-féle Hair Regeneratort,

mely az őszülő hajnak eredeti színét visszaadja.

Nem hajfestő és ártalmatlan üvegje 2 korona.

ZOLTÁN BÉLA udvari szállító gyógyszerárában,
BUDAPEST, V., Nagy korona-utca 23.

SZALON-CIMBALOM

pedálos, barna vagy fekete színben, kitűnő erős csengő hanggal, erős szerkezettel, 3 évi jótállással. — Bolti ára 300 korona, nálam **150 kor.-ért** kapható. Alapos tanítást is elvállalok havi 16 k.-ért

Árjegyzéket bérmentve küld

JEGESI GÉZA

cimbalom-készítő,
a vaskoronás cimbalom
főttalálója

Készítési telepe: **Budapest, VII., Nefelejts-utca 43.**

Eladás 20 koronás havi részletekre is.

52-17

Arany oklevél. Budapest, 1896.

Kitűnő munka, kitűnő ízlet és kiváló átalakításért. Millenniumi nagy érem.

HREHUSS PÁL

CZIPÉSZ-MESTER 14-11
BUDAPEST, József-tér 5.

Írdetések mérsékelt áron felvételnek e lap kiadó-hivatálaban. Budapest, István-út 40.

Legjobb magyar pezsgők

VIN DE CABINET

PRÉDA

ARANYCSEPPEK

SPARKLING HUNGARIAN

A fenti pezsgők kitűnő hire messze túl terjed a magyar határon.

Dr. Ludwig Willibald

pezsgőbor-gyáros
NAGY-MAROSON.

Alapított 1800.

Alapított 1800.

Számos kiállításon arany-, ezüstérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetve.

ZECHMEISTER K. ÉS FIA

József főherceg, ő csász. és királyi Fensége udvari szállítói

méz-, viaszáru-gyára és méhviasz-fehéritése
GYÖRÖTT.

Ajánljuk a Főtiszt. Plébános Urak becses figyelmébe kitűnő minőségű és az egyház rendeleteinek megfelelő valódi méh-viaszból készített templomi és egyéb viaszgyertyáinkat bármely nagyságban.

I-ma méh-viaszgyertya, hosszú vagy rövid alak	1 kg 2 frt 50 kr.
I-ma húsvéti méh-viaszgyertya	1 » 2 » 60 »
Sárga méh-viaszgyertya (gyász) hosszú alak	1 » 2 » 20 »
II-da méh-viaszgyertya	1 » 2 » 10 »
II-da húsvéti gyertya	1 » 2 » 20 »
Műviaszgyertya hosszú vagy rövid alak	1 » 1 » 40 »
Viasztekercs I-ma, fehér vagy színes	1 » 2 » 60 »
Viasztekercs II-da, fehér vagy színes	1 » 2 » 40 »
Viasztekercs műviaszból	1 » 1 » 80 »
» sárga, természetes színben	1 » 2 » 20 »
„Guillon” párisi öröklámpa-bél	1 doboz 1 frt 60 kr.
I-ma méhviasz-fáklya egy beles	1 kg 2 frt 60 kr.
II-da » négy beles	1 » 2 » 20 »
Műviaszfáklya	1 » 1 » 60 »
Gyújtó viasztekercs nem csepegtet, 1 drb 10 kr	1 » 2 » — »
Finom tömjén	1 » 1 » 20 »
Keresztelő-pamut, igen finom, 20 dekás csomag	— » 80 »
Legfinomabb égőolaj előpréshől	1 » — » 46 »

Vesszővel bevont üvegben vagy bádoggannában küldve, az üveg vagy bádogganna circa 5 kg. olajra 80 kr., 10 kg. olajra 1 frt 20 kr., 15 kg. olajra 1 frt 40 kr., 25 kg. olajra 2 forint. Az olaj ára franco-szállítás nélkül értendő.

Guillon-rendszerű szab. öröklámpa-készülék kisebb és nagyobb alakban:

1 rubin vörös kristály-üveg	1 frt 20 kr.
1 doboz szab. bél, kristály lábacskával	
0 sz., 1 sz., 2 sz., 3 sz., 4 számu	1 » 60 »
1 védőfedő aranyozva	» 70 »
1 fa-és rézbetét, a lámpaüreg beöltésére	» 60 »
1 tartalék-fémlábacská	» 12 »
1 olajtölcsér pamuttal	» 18 »

Összesen 4 frt 40 kr.

Mindennemű stearin- és csillár-gyertya jutányos árban.

Részletes árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálunk.

Bármely fajta viaszgyertyánkat — 10 kg. mennyiségtől kezdve — Ausztria-Magyarország bármely posta-, vasut- és hajó-állomására díjmentesen csomagolva, bérmentesen szállítjuk.

Égőolaj, stearyngyertya stb. árai franco-szállítás nélkül értendő.

Czégünk számos előkelő kitüntetéssel és elismerő levelekkel rendelkezik.

Főtisztelendő Plébániahivatalnak egy évi utólagos fizetési előny.

Teljes tisztelettel

Zechmeister K. és Fia